

³
№ 8/1962.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
 s e s framställning till Ålands landsting med
 förslag till landskapslag angående ändring av
 landskapslagen om disposition av jord.

Den 1 juni 1962 avlät regeringen en proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om sänkning av räntan för kolonisationskrediter (Reg.prop. 51/1962), på grund av vilken riksdagen antagit ändringar i bl.a. jorddispositionslagen (FFS 627/62), lagen om jorddispositions-lån (FFS 628/62), lagen om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftningens upphävande (FFS 629/62) och lagen om inlösen av vissa lego-områden i landskommunerna (FFS 630/62). I regeringens ovannämnda proposition anföres bl.a. följande:

"Regeringen överlämnade till Riksdagen den 17 november 1961 en proposition med förslag till lagar om ändring av jorddispositionslagen och vissa därtill anslutna lagar. Propositionen hade till ändamål bland annat att förbättra mottagarnas av kolonisationskredit ställning genom att sänka räntan för byggnadslån och räntan för besittningsavtalslägenheter nas försäljningspris samt genom att utvidga tillämpningsområdet för stadgandena rörande betalningsfrihet.

Riksdagen godkände den 16 februari 1962 närmast på basen av lagmotio-
 ner i jorddispositionslagen samt i lagen om åtgärder, anslutna till ko-
 lonisationslagstiftningens upphävande, inrymda ändringar om sänkning av
 räntan för kolonisationskrediter med vissa undantag till en procent samt
 om sänkning av annuiteterna för långfristiga krediter till tre procent.

Sedan Republikens president beslutat att för Riksdagens godkännande
 av lagarna om ändring av jorddispositionslagen, lagen om jorddispositions-
 lån och lagen om åtgärder anslutna till kolonisationslagstiftningens upp-
 hävande skulle införskaffas högsta domstolens utlåtande, har högsta
 domstolen i sitt den 10 maj 1962 avgivna utlåtande, med beaktande av de
 inkonsekvenser och felaktigheter, som vidlåda ifrågavarande lagändringar,
 och vilka uppenbart skulle komma att försvåra tolkningen och tillämpnin-
 gen av lagändringarna, funnit att det icke vore skäl att stadfästa dessa
 lagar. Republikens president beslöt den 1 juni 1962 att icke godkänna
 nämnda lagar.

Till följd härav avlåtes till Riksdagen nu en ny proposition med för-
 slag om sänkning av räntan för kolonisationskrediter. Propositionen har
 tillika utsträckts att vid sidan av de egentliga kolonisationskrediterna

även beröra vissa med dem jämförbara krediter.

I fråga om jorddispositions-krediter föreslås en övergång till samma betalningssystem, som enligt gällande stadganden redan följes vid återbetalningen av jorddispositions-lagen avsedda bostadslån. Av dessa lån indrivs ränta och avkortning skilt för sig sålunda, att de sammanlagda beloppen av avkortningarna och ränteraterna årligen vid samma räntefot äro lika stora. Statsrådet fastställer den allmänna ränta, som skall betalas för bostadslån. Denna ränta bör vara lika stor som räntan för de bostadslån, vilka beviljas med stöd av lagen om bostadsproduktion (488/53). Statsrådet kan dock inom av detsamma föreskrivna gränser ålägga kolonisationsstyrelsen att med avvikelse från den allmänna räntan för utjämning av boendekostnaderna höja eller sänka räntan för bostadslån. Räntan kan dock icke fastställas till högre belopp än den ränta, som uppbäres för på sedvanliga villkor beviljade lån. Vid prövningen av frågan om det ändamålsenligaste sättet att genomföra de av Riksdagen godkända principerna i fråga om sänkning av räntan för kolonisationskrediter förefaller det mest praktiska att utsträcka stadgandena rörande kolonisationslånen ränta och återbetalningssystem i tillämpliga delar även till andra kolonisationskrediter, med beaktande av att den allmänna räntan för alla kolonisationslån, som beviljats under jorddispositionslagens giltighetstid för närvarande utgör en procent om året. Utgående från detta föreslås, att stadgandena för ränta och återbetalning av i jorddispositions-lagen avsedda pris och lån, med undantag av lösörelån, skulle ändras så att de skulle överensstämma med stadgandena rörande bostadslånen. Avvikelsen från den allmänna räntan skulle vara densamma, som den allmänna räntan för bostadslånen, skulle likväl ske för att utjämna skuldbördan inom gårdsbruket. Räntan skulle dock icke kunna höjas till högre belopp än tre procent.

Maximitiderna för återbetalningen av krediter föreslås att överensstämma med de återbetalningstider, som beräknats på grund av annuiteterna enligt gällande stadganden. I fråga om bostadslån föreslås trettio-tre år såsom maximitiden för lånet, emedan gällande stadganden angående återbetalningstid om fyrtiofem år har visat sig vara obehövlig inom jorddispositionsbelåningen.

Ändringsförslagen rörande ränta ingå i 94 § jorddispositions-lagen samt förslagen om återbetalningstider i 93 §.

Person, som ingått i 66 § 1 mom. jorddispositions-lagen avsett besittningsavtal, kan beviljas lån, med vissa undantag, på villkor att lånet får fogas till lägenhetens pris. Till följd av de föreslagna ändringarna i återbetalningssystemet, skulle med avvikelse från det tidi-

gare systemet även i fråga om bostadslån finnas förutsättningar för tillägg till lägenhets eller områdes pris. Till följd härav föreslås att 5 § lagen om jorddispositions-lån skulle ändras. Tillika skola även 74§ och 92 § 3 mom. jorddispositions-lagen ändras.

Ett beviljande av lättnader, vilka skola tilldelas på grund av familjebildning, som avses i 95 § jorddispositions-lagen, är icke möjligt i fråga om syskonandelslån och icke heller beträffande sådant jordinköpslån, som beviljats för köp av viss del av lägenhet, och varmed finansierats köp av annan viss del av lägenhet än sådan som innehafts med stöd av samskifte. Då sådana lån kunna jämföras med de långfristiga lån, för vilkas betalning redan nu gives lättnader, föreslås att ett beviljande av dylika lättnader skulle utsträckas även till ifrågakommande syskonandels- och jordinköpslån. Lättnader, som skola beviljas på grund av familjebildningen, äro i allmänhet ägnade att underlätta de personers ställning, som råkat i betalningssvårigheter, men det kan likväl finnas fall, då en på detta sätt given lättnad icke kan anses vara tillräcklig. Därför borde man vid behov kunna bevilja lättnad även då gäldenär utan eget förvållande råkat i en svår ekonomisk belägenhet. På denna grund beviljad lättnad och i 96 § jorddispositions-lagen avsett uppskov borde dock tillsammans icke givas för längre tid än femton år.

Ändringsförslagen rörande beviljande av lättnader hava intagits i 95 § jorddispositions-lagen.

Enligt gällande stadganden kan uppskov med återbetalningen av jorddispositionskredit beviljas till högst femton år, med undantag för bostadslån, i fråga om vilka motsvarande maximitid är tio år. Med beaktande av återbetalningstiderna för krediterna och dispositionsändamålet föreslås, att 96 § jorddispositions-lagen ändras sålunda, att i fråga om anskaffande av lösöre för anläggande av kulturbete samt för elektrifiering kunde uppskov beviljas till högst fem år.

Då staten säljer kolonisationslägenhet eller bostadstomt till person, som godkänts såsom åbo, utan att besittningsavtal uppgöres, är den för jordtagaren uppkomna lägenhetshelheten i huvudsak orörd och obebyggd och därför kommer jordtagaren icke heller att åsamkas några betydande gravationer av istandsättningsarbetena. Stiger försäljningspriset i sådana fall till högre belopp än den vanliga kolonisationskrediten, är det icke skäl att lämna den del av priset, som överstiger detta belopp, för indrivning på lång tid. Därför har i jorddispositions-lagens till ändring föreslagna 93 § intagits ett 6 mom., i enlighet varmed i dylika fall den del av försäljningspriset som överstiger det av

lantbruksministeriet fastställda beloppet skulle betalas per kontant eller senast inom fem år.

I fråga om krediter, vilka beviljats med stöd av jorddispositions-lagen före nu relaterade lagändringars ikraftträdande, föreslås en övergång till ovan relaterade betalningssystem från den 1 januari 1963. Stadgandena om övergångsförfarande hava intagits i stadgandena om ikraftträdandet av det lagförslag som avser ändring av jorddispositions-lagen.

Förutom ovan relaterade ändringar föreslås att en mindre ändring göres i 97 § jorddispositions-lagen och formella ändringar i 98 § 1 mom. nämnda lag samt i 13 § 2 mom. och i 17 § 2 mom. lagen om jorddisposi-tionslån."

Lagförslagen blevo i agrarutskottet (bet. 8/62) i viss mån omarbete-de varjämte stora utskottet föreslog en ändring av propositionen om ändring av lagen om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftnin-gens upphävande (bet. 73/62).

Landskapsstyrelsen har städse eftersträvat, att de sociala förmåner-na för landskapets inbyggare bör vara desamma som för medborgarna i ri-ket. På grund härav bör enligt landskapsstyrelsens åsikt motsvarande lagändringar genomföras i landskapet för att möjliggöra en justering av kolonisationskrediterna beträffande räntor och avkortningar i över-ensstämmelse med den i riket genomförda reformen. Ändringar bör alltså i landskapslagstiftningen införas i landskapslagen om disposition av jord (9/59), landskapslagen om ikraftträdande av landskapslagen om dis-position av jord (10/59), landskapslagen om jorddispositions-lån (11/59) och landskapslagen om inlösen av vissa legoområden i landskommunerna (28/59). De tre sistnämnda lagändringarna föreslås i särskilda fram-ställningar.

Den allmänna räntan för kolonisationskrediterna, som avses i 64 § 1 mom. förslaget, är enligt statsrådets beslut den 28 december 1962 om räntan för och återbetalningen av vissa kolonisationskrediter (FFS 641/62) en procent om året. En förändring kan dock framdeles genomfö-ras på grund av förändrade förhållanden. Skulle så ske, kommer ändrin-gen automatiskt att gälla i landskapet med den lydelse landskapsstyrel-sen föreslagit för 64 §. Då det icke synes möjligt att genomföra till-lämpningen av en annan räntesats i landskapet med hänsyn till, att e-ventuell ränteskillnad skulle ställas utom kolumn vid avräkningsförfa-randet, anser landskapsstyrelsen det föreslagna stadgandet ändamålsen-ligt.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt

förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om disposition av jord.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 46, 62, 63, 64, 65, 66, 67 och 68 §§ landskapslagen den 23 april 1959 om disposition av jord (9/59), 62 och 65 §§ sådana de lyda i landskapslagen den 12 april 1962 (14/62) såsom följer:

46 §.

Kan överenskommelse, sedan besittningsavtalet upphört, icke träffas om de prestationer, som föranledas av områdets användning, skall vederbörande kolonisationsnämnd vid syn, vilken skall hållas på området och till vilken åbon eller hans rättsinnehavare bör kallas, enligt vid avtalets utgång rådande prisnivå uppskatta, dels i vilken grad områdets värde till följd av nyttiga förbättringsarbeten, som utförts av åbon, kan anses hava stigit, dels om värdet till följd av åbons dåliga skötsel av området eller annat förfarande minskat. Kolonisationsnämnden skall även uppskatta, till vilka delar de arbeten, som de av åbon lyftade premierna och understöden förutsätta, möjligen lämnats utförda. Kolonisationsnämnden skall omedelbart sända vid synen uppgjort protokoll, som bör uppläsas, till landskapsstyrelsen, och skall åbon eller hans rättsinnehavare tillställa landskapsstyrelsen sin anmärkningsskrift mot kolonisationsnämndens värdering senast den tjugonde dagen efter syneförrättningens avslutande.

Sedan landskapsstyrelsen erhållit kolonisationsnämndens protokoll och i 1 mom. nämnd termin utgått, skall landskapsstyrelsen bestämma den ersättning, som skall erläggas åt åbo eller hans rättsinnehavare för den värdestegring, som härleder sig av förbättringsarbetena eller som åbo skall betala åt landskapet till följd av de värdeminskningar han förorsakat området och på grund av att de arbeten, som de av honom lyftade premierna och understöden förutsatt, icke utförts. Ersättningen bestämmes sålunda, att från värdestegringens belopp avdrages förenämnda värdeminskningar, sådant i 27 § 3 mom. avsett lån, som enligt 64 § 3 mom. har bättre förmånsrätt än tillägglån, samt den del av premierna och understöden, som skall återkrävas, i här uppräknad inbördes ordning. Härefter avkortas med den återstående värdestegringens belopp de lån, som åbon erhållit ur landskapets medel, och övriga landskapets samt i 28 § avsedda penninginrättningars och samfunds fordringar. Såvida ersättningen för utförda förbättringar härtill icke helt och hållet åtgått, erlägges återstoden åt åbon eller hans rättsinnehavare. De värde-

-6-

minskningar åbon förorsakat samt de premier och understöd, som skola återkrävas, må, sedan deras belopp fastställts genom laga kraft vunnet beslut, till den del de ej utfås från ersättningen för utförda förbättringar, indrivnas hos åbon i den ordning, som angående utmätning av skatter är stadgat.

62 §.

För betalning av ovan i 56 § avsett försäljningspris och ränta därå utgör lägenhet eller område pant med förmånsrätt från dagen för köpets uppgörande. Sagda pris jämte ränta må uttagas ur lägenheten eller området, oberoende därav, huru länge de varit oguldna.

Då andel i samfällt område eller förmån tilldelas lägenhet med höjning av dess mantal eller med oförändrat mantal eller då dylik andel eller förmån tilldelas område, utgör lägenheten eller området pant för betalningen av priset på andelen eller förmånen och ränta på detsamma. Sagda pris jämte ränta må uttagas ur lägenheten eller området, oberoende därav, huru länge de varit oguldna, med samma förmånsrätt, som angående från fastighet utgående offentlighetsrättsliga utlagor är stadgat.

Sådana i 27 § 1 mom. 4 punkten nämnda tillägglån samt ur jorddispositionsmedel eller annorstädes ifrån erhållna, i sagda paragrafs 3 mom. avsedda lån, som beviljats under besittningsavtalets giltighetstid, hava bättre förmånsrätt än i denna paragrafs 1 mom. avsedd fordran på försäljningspriset samt sistnämnda lån bättre förmånsrätt än tillägglån. Beträffande vad i fråga om i nämnda 3 mom. avsett lån ytterligare bör iakttagas, för att det skall hava sagda förmånsrätt, är stadgat i rikets lagstiftning.

För betalning av ovan i 3 mom. avsedda lån och ränta på dem utgör lägenheten eller området, räknat från försäljningen, pant med i sagda moment nämnda förmåner under så lång tid som om panträtt för ogulden köpeskilling är stadgat. Fastställles på under denna tid gjord ansökan till säkerhet för lånet inteckning i den sålda lägenheten eller i lägenhet, som bildats av sålt område, bibehålles långivaren vid sin rätt. Långivaren må på ägarens av lägenheten eller området vägnar och bekostnad låta avskilja området till självständig lägenhet samt på lägenheten söka lagfart. Inteckning må fastställas utan hörande av lägenhetens ägare.

Då lägenhet eller område sålts, skall landskapsstyrelsen sända meddelande till domhavanden i Ålands domsaga eller till fastighetsdomaren i Mariehamn för anteckning om i 1, 2 och 4 mom. avsedd panträtt i protokollet över inteckningsärenden för fastighet.

63 §.

-7-

Betalningstiden för lägenhets eller områdes i 56 § avsedda försäljningspris samt för andels och förmåns i 57 § avsedda pris, så ock återbetalningstiden för i 27 § nämnt jordinköps-, röjnings-, grundförbättrings-, syskonandels- och väglån skall fastställas till högst trettioett år samt för betes-, elektrifierings- och lösörelån till högst tolv år, med undantag likväl av lösörelån, som beviljats för anskaffande av utsäde, gödningsämnen och jordbrukskalk, för vilka återbetalningstiden skall fastställas till högst fem år.

Återbetalningstiden för bostads- och byggnadslån skall fastställas till högst trettiotre år.

Ovan i 27 § 1 mom. 4 punkten avsett tilläggsloan skall återbetalas från och med det elfte låneåret, ifall det ej då återindrives i ett för allt, inom högst tio år.

Med avvikelse från vad i 1-3 mom. om lånens återbetalningstid är sagt skall återbetalningstiden för sådant lån, till säkerhet för vilket in-teckning tages i byggnader på annans mark jämte arrenderätt till jorden, i det fall, att den återstående arrendetiden är kortare än den ovan avsedda betalningstiden, fastställas till högst samma tidsperiod som sagda arrendetid.

Återbetalningstiden och räntan för till lägenhets eller områdes försäljningspris fogat lån bestämmes enligt tiden för erläggande av försäljningspriset och räntan för detsamma.

Därest försäljningspriset för sådan kolonisationslägenhet eller bostadstomt, som utan att besittningsavtal uppgöres säljes till person, som godkänts såsom åbo, överstiger det av landskapsstyrelsen fastställda beloppet, må det bestämmas, att den överskjutande delen skall betalas vid köpebrevets undertecknande eller under tid, som fastställles i köpebrevet och som icke må bestämmas till längre tid än fem år, räknat från dagen för köpets uppgörande.

Angående återbetalning av kredit, som beviljats kommun, bolag, andelslag och annat samfund, stadgas särskilt.

64 §.

På lån, som avses i 63 §, med undantag av jordinköps-, syskonandels- och lösörelån, uppbäres ränta enligt de räntesatser statsrådet fastställt för sådana lån. Räntan på i 63 § avsedda pris samt på jordinköps- och syskonandelslån är tillsvidare en procent om året. Räntan på lösörelån är tre procent om året.

Ovan i 63 § 3 mom. avsett tilläggsloan är under de tio första låneåren räntefritt. Därefter uppbäres för lånet samma ränta som för motsvarande bostadslån.

Landskapsstyrelsen har befogenhet att bestämma, att för bostads- och tilläggs lån samt i 27 § 3 mom. avsett lån skall uppbäras ränta enligt högst tolv procent, där förutsättningar för lånets uppsägning äro förhanden.

65 §.

Sådan mottagare av jord eller kredit, som har att försörja minst två barn under sexton år, må ifråga om betalningen av i 63 § nämnda lägenhets eller områdes försäljningspris, andels och förmåns pris samt jordinköps-, röjnings-, grundförbättrings-, syskonandels-, väg-, bostads-, byggnads- och tilläggs lån beviljas lättnad enligt vad därom särskilt stadgas. Lättnad må beviljas även i det fall, att flera personer gemensamt tilldelats jord och kredit under förutsättning, att minst två av mottagarna av jorden och krediten äro under sexton år. Lättnad må dock icke beviljas vid betalning av för inköp av område för samfällid betesmark använt jordinköpslån.

Mottagare av jord och kredit må i fråga om betalningen av i 1 mom. avsett pris och lån beviljas lättnader även för lindrande av svårigheter, som uppkommit av orsaker, vilka icke berott på honom, därest han till följd av sin ekonomiska ställning bör anses vara i nödvändigt behov av sådan lättnad och svårigheterna icke i tillräcklig omfattning kunna lindras genom beviljande av i 66 § avsedda uppskovsår. Lättnad i fråga om erläggande av till betalning förfallande avkortningar och ränta eller bådadera skall beviljas under högst fem år i sänder och sammanlagt under högst tio år. I 66 § avsett uppskov och i detta moment avsedd lättnad må icke beviljas sammanlagt för längre tid än för femton år.

Har samfällit betesområde, för vars anläggande såsom kulturbete lån beviljats, försatts i bättre skick än medelnivån på orten, må högst en fjärdedel av lånebeloppet lämnas oindriven hos låntagaren.

66 §.

Mottagare av jord eller kredit må med beaktande av för främjandet av användningen av kolonisationslägenhet, bostadstomt eller samfällit betesområde nödiga torrlägnings-, jordförbättrings-, skogsförbättrings- och andra grundförbättringsarbetens samt röjnings- och byggnadsarbetens utförande, så ock med beaktande av lindrandet av svårigheter, som uppkommit av orsaker, vilka icke berott på lägenhets eller områdes innehavare, beviljas uppskov med erläggandet av avkortningar eller räntor eller bådadera på i 63 § 1 och 2 mom. avsedda pris och lån för högst fem år i sänder, sammanlagt likväl för högst femton år. I fråga om bostadslån må uppskov likväl icke beviljas för sammanlagt längre tid än för tio år samt i fråga om lån, som beviljats för anskaffande av lösöre, för an-

läggande av kulturbete samt för elektrifiering, icke för längre tid än för fem år.

För den tid, för vilken uppskov beviljats med erläggande av ränta, uppbäres ingen ränta.

Då skäl därtill befinnes föreligga, må i 1 mom. avsett uppskov beviljas på vissa villkor. Därest det visar sig nödvändigt, må beviljat uppskov återkallas. Om beviljande och återkallande av uppskov besluter landskapsstyrelsen.

67 §.

Angående uppbörd av avkortningar och räntor, extraordinarie avkortningar på fordran och skyldighet att erlægga en till kapitalbeloppet ringa fordran på en gång samt om begynnelsestid för erläggandet av betalning stadgas särskilt.

Ej må likväl skyldighet att erlægga avgifter med stöd av 1 mom., med undantag för lösörelån, fastställas att begynna under besittningsavtalets giltighetstid.

68 §.

Då genom landskapets försorg utförda, i 47 § nämnda arbeten antingen helt och hållet eller till en del gagnat lägenhet eller område, som sålts enligt denna lag, och arbetskostnaderna icke beaktas vid fastställandet av i 56 § avsett pris, utgör lägenheten eller området, såvitt kostnaderna icke påförts landskapet såsom slutliga utgifter, pant för betalningen av deras enligt 56 § 4 mom. bestämda kostnadsandel och ränta därpå. Sagda kostnader jämte ränta må uttagas ur lägenheten eller området oberoende därav, huru länge de varit oguldna, med samma förmansrätt som angående från fastighet utgående offentligrättsliga utlagor är stadgad. Vid indrivning till landskapet av kostnaderna skall i motsvarande mån lända till efterrättelse, vad i 63 § 1 mom., 64 § 1 mom. samt 65-67 §§ är stadgat beträffande lägenhets och områdes i 56 § avsedda försäljningspris.

Angående anteckning av ovan i 1 mom. avsedd panträtt i protokollet över inteckningsärenden för fastighet skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse, vad i 62 § 5 mom. är stadgat.

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 1963. Den äger tillämpning jämväl på skuldförhållanden, som uppkommit före sagda dag.

Landskapets eller penninginrättnings fordran, som uppkommit före i 1 mom. stadgad dag, skall till den del den icke förfallit till betalning före den 31 december 1962 räknat från denna dag återbetalas genom avkortningar, vilka fastställas som om fordran från början skulle hava er-

-10-

lagts i sådana betalningsrater, som beräknats på grundvalen av i köpebrev eller skuldsedel eller annan handling, som ligger till grund för fordran, förutsatt återbetalningstid samt i 64 § 1 mom. avsedd årlig ränta, med beaktande av att de sammanlagda beloppen av avkortningarna och ränteraterna årligen äro ungefärligen lika stora. Storleken av den första avkortningsrat, som på detta sätt skall uppbäras, utgör likväl skillnaden mellan ovan avsedda del av fordran, som icke förfallit till betalning, och det närmast mindre kapital, som vid avkortningen av fordran på förenämnt sätt vid en bestämd tidpunkt skulle återstå. Har mottagare av jord eller kredit före utgången av år 1962 beviljats uppskov med erläggandet av annuiteterna och fortbestår uppskovstiden efter sagda tidpunkt, begynner återbetalningen på ovannämnt sätt, räknat från utgången av uppskovstiden.

Har mottagare av jord eller kredit före den 1 januari 1963 vid betalningen av landskapets eller penningssinrättnings fordran beviljats i 65 § 1 mom. avsedd lättnad för en sådan tid, som fortgår efter den 31 december 1962, beräknas såsom avkortning av kapitalet även för tiden efter nämnda dag ett belopp, motsvarande sådan avkortning av kapitalet, som ingått i annuitet enligt tidigare stadganden.

Skall fordran icke avkortas före utgången av år 1962, tillämpas beträffande dess avkortning stadgandena i denna lag räknat från den senare tidpunkt, från vilken fordrans avkortning bestämts att begynna.

Vad ovan i 2-4 mom. är stadgat, gäller ej lösörelån, ej heller i 27 § 1 mom. 4 punkten nämnda bostads- och tilläggs lån.

Frågan om förutsättningarna för beviljande av i 65 § 1 mom. avsedda lättnader vid betalning av före denna lags ikraftträdande beviljat sykonandelslån och sådant i 27 § 2 mom. avsett jordinköpslån, som givits för finansiering av viss del av annan än i enlighet med samsjuskifte innehavd lägenhet, så ock vid betalning av pris eller lån för lägenhet eller område, som givits flera personer gemensamt, avgöres med beaktande av såväl de vid lånets beviljande och lägenhetens eller områdets försäljning som de den 1 januari 1963 rådande förhållandena.

Mariehamn den 1 mars 1963.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson.

Lagberedningssekreterare

Rolf Sundman.